

ARENBERGH, Frans van (Leuven 11 maart 1811 – Leuven 5 oktober 1846).

Kreeg zijn humanioraopleiding aan het Drievuldighedscollege van zijn geboortestad. Een maand na zijn priesterwijding (13 juni 1835) werd Van Arenbergh leraar aan het college te Geel en in 1844 directeur van het stadscollege te Lier. Ziekte dwong hem begin 1846 tot ontslag. Als leraar stimuleerde Van Arenbergh bij zijn leerlingen de studie en de beoefening van de moedertaal, die hij beschouwde als de basis voor het leren van andere talen. Hij behoorde tot die groep van taalminnaars die, tijdens het Hollands bewind gevormd, de moedertaal bewonderden, vereerden en actief beoefenden. Vanaf 1844 was hij buitenlid van het Leuvense taal- en letterlievend studentengenootschap *Met Tijd en Vlijt*; hij betuigde zo zijn sympathie voor de opkomende V.B. Vanuit Geel en Lier zond Van Arenbergh zijn gedichten ter voorlezing naar het genootschap. Deze gedichten zijn grotendeels godsdienstig en nationaal geïnspireerd. Reeds tijdens zijn leven werd hij in de *Annuaire* van de Leuvense universiteit geprezen om zijn “dichterlyken geest”.

LITERATUUR: L.W. Schuermans (ed.), *Gedichten van Frans van Arenbergh, priester van Leuven, eertyds professor te Gheel, daarna bestierder van het stads kollegie van Lier*, 1861; – L. Gevers, *Bewogen jeugd. Ontstaan en ontwikkeling van de katholieke Vlaamse studentenbeweging (1830-1894)*, 1987.

PAUL JANS